

Minns Kristallnatten!

Kampen fortsätter!
Krossa kapitalismen som föder rasismen!

Schengen dödar – riv fort Europa!*

Palestina blöder – dags att agera!

Manifestation 9.11 kl. 18
Stortorget Lund

ABF, Kommunal, KPMLr, LS, Soc. dem. studentklubben, Lunds studentsyndikat, RKU, Smålands, SSU Frihet, SUF, Svensk-kubanska, Ung vänster, VSF, Vänsterpartiet

* Ungdomen väljer som bekant bort språk nuförtiden, och vet inte att det heter Festung Europa, eller varför inte på svenska, Fästning Europa!

Women: make history

inleds en uppmaning som vi vidarebefordrar från England om deltagande i en (kvinno)manifestation den 12 december vid USA:s spionbas i Harrogate, nordvästra England. För vidare information kontakta Women's Peace Campaign, tel. 0044-1943-468593.

Öppet brev till Göran Persson

När ska Sveriges statsminister påbuda tre minuters tystnad till minne av de oräkneliga civila offren för USAs självförsvarstakter mot Afghanistan? När ska Sverige föreslå EU att detta sker samtidigt i alla EU-länder?

Vågar vi föreslå statsministern att de tysta minuterna också ägnas de miljoner civila afghaner på flykt som nu lämnas utan sin dagliga överlevnad när FN:s och enskilda organisationers humanitära stöd inte längre når dem?

Medlemsmöte (v)

Måndag 12 november kl. 19,
Vårfruskolans matsal

Efter mötesformalia presentation av och diskussion om partistyrelsens förslag till valplattform, efter inledning av Karin Svensson Smith (uppgift som föll bort ur medlemsutskicket), som varit med om att utarbeta plattformen. Vidare valförberedande gruppens förslag till lokal valuppläggning och eventuellt ytterligare nomineringar inför partikongressen.

Förslaget till valplattform finns nu tillgängligt på partiexpeditionen.

V fick rätt: nya p-huset en flopp

I början av juni invigdes det nya parkeringshuset Lund C, tillsammans med Västra stationstorget och den nya entrebyggnaden till järnvägsstationen. Den senare är vacker, men torget är ödsligt, butikerna som har etablerat sig där går uselt och p-huset i två plan, som har kostat 35 miljoner, ligger till och med augusti 44 procent under den tämligen försiktiga budget som gjordes inför starten.

I styrelsen för det kommunala p-bolaget, som äger och driver anläggningen, var vänsterpartiet ensamt skeptiskt till den stora satsningen. Socialdemokraterna stödde den, bland annat med motiveringen att det behövdes p-hus när gatuparkeringen skulle elimineras. Men den elimineringsprocessen vändes ju när borgarna fick majoritet, och det är välkänt att många bilister föredrar ytparkeringar.

Vad man nu kan hoppas är att de andra utbyggnadsplaner som finns läggs på is. Det gäller både Färgaren ("Epas p-hus" för den minnesgode) och Dammgården vid Södra Esplanaden som båda ska få nya plan enligt planerna. Det skulle spå på överkapaciteten ytterligare.

Det meddelas även p-ledssystemet, som vänstern också ogillade, blir betydligt dyrare än beräknat.

Motion till v-kongress från regionråd:

En ny sorts fundamentalism breder ut sig

Ann-Mari Campbell, v-märkt regionråd i Skåne, tar i en motion till partikongressen upp arbetsmiljön i Vänsterpartiet. Det förekommer enligt henne en mer eller mindre regelrätt mobbning av partimedlemmar som vill fortsätta vägen mot ett brett och modernt vänsterparti. Hon föreslår att partistyrelsen skall kartlägga arbetsmiljön i partiet och vidta åtgärder för att förbättra det. VB återger nedan motionens brödtext i sin helhet.

Våra framgångar i de senaste valen vittnar om att vi behövs som en kraft i dagens politiska liv. För allt fler människor framstår vi som det enda alternativet. Vi har alltså väljarna med oss – i en studie av väljarvärderingar som nyligen gjorts framgår att vänsterpartiets (och miljöpartiets) sympatisörer prioriterar personliga relationer mer än något annat partis, vänsterpartiets sympatisörer är också, näst efter moderaterna, mest flexibla av alla i sina värderingar. Många tidigare s-anshängare sympatiserar med oss därför att de tröttnat på den stelbenta partihierarki och den materialistiska inriktning som de möter hos sitt parti.

Politiken börjar få genomslag

I takt med våra framgångar har vi gång på gång anklagats för att gömma lik i garderoben, vi har anklagats för Lenins och Stalins terror i Sovjet och vi har ställts till svars för de öst-

europiska kommunistländernas illgärningar.

Men, vi har också gjort upp med vårt förflutna och lagt de historiska korten på bordet – vi har släppt "k:et" i partibeteckningen och under Gudruns Schymans ledning har vi utvecklat till ett brett, modernt, demokratiskt vänstersocialistiskt parti. Detta har också lett till att vi fått valframgångar som aldrig förr, vår politik börjar också få genomslag på många områden. Vi får allt fler kamrater som får allt större parlamentarisk erfarenhet – det gör att våra förutsättningar att i än högre grad påverka politiken ökar.

Mobbning

Samtidigt som detta sker märker vi på vissa håll i landet en motsatt tendens inom partiet – nya kamrater känner sig inte hemma i partiet, gamla kamrater ifrågasätts och utsätts för mer eller mindre regelrätt mobbning. En ny sorts fundamentalism breder ut sig, hos vissa tar det sig uttryck i rätten att kalla sig kommunist, hos andra handlar det om att sluta leden, sticka huvet i sanden och vägra se att världen förändras och att den politiska utmaningen ligger i att ständigt ompröva och göra nya analyser. Den öppenhet, bredd och det utrymme för "personliga relationer", den ödmjukhet, lyhördhet och vilja till handling som vår partiledare ger uttryck för saknas på många håll.

Detta är allvarligt – det får som följd att många erfarna kamrater inte längre känner sig hemma i partiet – ofta är deras erfarenhet inte ens önskvärd –

ska den här utvecklingen fortsätta riskerar vi att gå kräftgång och åter bli ett fyraprocentparti – det vore förödande för svensk politik!

Ungdomlig nyleninism?

Alltför länge har de här "fundamentalistiska", nyleninistiska (?) tendenserna sopats under mattan och förklarats som ungdomlig iver. Det är därför hög tid att vi också sätter i gång en diskussion om hur vi vill att partiets framtid ska se ut, vill vi fortsätta utvecklas till ett brett, modernt och demokratiskt vänstersocialistiskt parti så måste vi också arbeta för att detta får genomslag i hela partiorganisationen! Vi kan inte acceptera att parlamentariker motarbetas, att kunskap och erfarenhet ifrågasätts eller att dugliga kamrater manövreras bort. Vi måste utveckla partiet framåt – inte falla tillbaka i testuggande och navelskåderi.

Nästa kongress ska ta ställning till ett nytt parti-program – innan dess måste vi få fart på en diskussion om hur vi ska befästa vår roll som öppet och demokratiskt parti. Vi måste utveckla strategier som tar tillvara kamraters erfarenhet och kompetens, vara rädd om våra medlemmar – få bort den oförsonlighet och hårdhet som finns i vissa partiorganisationer – allt för att vi ska kunna vara det parti som så väl behövs i dagens politik. Den organisationsutredning som gjordes för några år sen var vällovlig, men den gick också många spårlost förbi.

Kommunens budget för de tre kommande åren är nu beslutad, men långt ifrån i balans. V:s fullmäktige-grupp hade ett starkare alternativ än något annat parti, både ekonomiskt sett och om man ser till viktiga satsningar. Kritiken som vårt budgetförslag möttes av var att den skulle göra de fattiga i Lund ännu fattigare genom skatteinlösningshöjningen. Till och med Jan Mårtensson tycks ha oroat sig över att västerborna skulle bli färre om skatten blev högre. Tack Sydsvenskan för den bevakning av politiska frågor som ändå förekommit!

En annan typ av kritik mot v:s budgetalternativ var att det inte var trovärdigt, eftersom vi med endast sex mandat inte kan få igenom våra förslag. Samma resonemang tycks finnas i andra delar av lundapolitiken. Nu senast i frågan om Lunds kommun bör fortsätta vara med i ECAD (European Cities Against Drugs). Detta ifrågasätts på grund av att de ledande politikerna i Lund inte tycker att de får något för pengarna.

ECAD är ett förbund av städer runt om i Europa (läs EU) som bildar en motvikt mot det allt öppnare Europa när det gäller droger. Anledningen till att Lund är med är från början en miljöpartistisk motion, vilken stöddes av tillräckligt många (bland annat v). Idag är närmare fyrtio svenska kommuner med i ECAD, däribland Malmö, Eslöv och Trelleborg. Att det bara skulle röra sig om att borgmästare ska få träffas är därmed föga sannolikt.

Kultur- och fritidsnämnden anser sig inte längre ha råd med medlemsavgiften. Att den i första hand skulle gå till dyra middagar framgår inte av materialet som finns tillgängligt på nätet. Dessutom är det ganska förmått att påstå något sådant när ledande politiker i Lunds kommun inte deltagit i några av ECAD:s aktiviteter.

Att gå ur nu skulle ge en mycket märklig signal. Nog för att våra drog-förebyggare i kommunen förmodligen är duktiga, men i EU:s församlingar gör sig deras röster inte hörda. Det krävs andra som sköter den biten. Kanske det även kräver att någon annan nämnd har hand om det drog-förebyggande arbetet och därmed också avgiften?

Mari Jyrinki Fransson
suppleant i styrelsen tillika
fullmäktigeledamot

Feltryck?

Barnsjukvården i Skåne blir gratis sen två ledande borgerliga regionpolitiker "tryckt fel" vid budgetvoteringen. Säger de. Men tänk om det var så att de tog intryck av v-talarens sakliga och engagerade motivering för slopade avgifter, och inte vågar stå för det efteråt.

Rakryggat

Årets tristaste helg är lyckligen passerad och äntligen kan man sträcka ut mot julhelgen. Jag tog en liten rekognosceringstur i söndags och besökte den kombinerade höst- och julmarknaden på Erikslunds bygdegård i Skårbytrakten och fångade upp vad som rör sig i tiden. Årets färg tycks bli rött, t.ex. i luvorna, och till detta förekommer ett flertal hemslöjdstillverkade föremål i spån, halm och lera. Många små stearinljus ska det vara i år och värmen i övrigt håller man med glögg och pepparkakor.

Per Albin-linjen

I den här spalten har vi alltid satt Göran Persson högt, alltsedan hans behjärtade insatser som skolminister. Kan man få Saco-ledare att tugga fradga kan man inte ha helt fel. Också under de år då regeringen under Persson gick hårt fram i statsfinanserna stödde vi honom här, om än med viss tvekan. Och mera allmänt: Göran Persson fullföljer naturligtvis Per Albin-traditionen i stil och politik och det är väl bra att någon gör det.

Nej, problemet är hans utrikespolitik: Den är han inte ensam om, bredvid honom står Anna Lindh och snett bakom finns Lars Danielsson, mannen som stod för Sydafrikaresan. Inom utrikespolitiken har Persson oavbrutet rört sig högerut. Hållningen i Palestinakonflikten blev just så oflekterad som man kunde frukta och ställningstagandet i Kosovokriget med dess likgiltighet för folkrättsargument likaså. Förutom att de amerikanska och engelska bombningarna av oskyldiga där väcker avsky så är det är ett centralt svenskt intresse att små staters suveränitet respekteras. Men nej, här skulle det ylas med vargarna.

USA bad ju om ursäkt

Och så är det ju nu också. Det finns alltid en press från stormakterna på

små länder och sådan press är man ibland tvungen att falla undan för. Men här går Göran Persson vida längre och talar om Sveriges oreserverade stöd för bombningarna. Partikongressen må vara tveksam inför Perssons linje och finna hans anspråk på att följa Palmelinjen orimliga, men till öppet uppror är det säkert långt. Ni hörde kanske utrikesminister Anna Lindh härom veckan svara på frågan från en Dagens Ekoreporter om hur hon ser på att USA hade bombat ett sjukhus. Hennes svar blev "USA bad ju om ursäkt", en replik som hon tydligen trodde skulle avvärja frågaren. Reportern tystnade mycket riktigt, förmodligen av häpnad.

Per Albin var väl inte heller den mest genomtänkta utrikespolitikern. Men skillnaden är att Per Albin hade politiker och människor som Ernst Wigforss och Herman Eriksson i regeringen och kritiska personer som Osten Undén och Georg Branting utanför. Jag kan inte se någon i den nuvarande regeringen som kan fylla sådana roller. Göran Persson möter inget motstånd och det är ett problem. En regering är kollektivt ansvarig och hade det varit något krut i Marita Ulvskog eller Margareta Winberg så skulle de ha avgått med hänvisning till stödet åt bombningarna.

I brist på motstånd skulle man kunna tänka sig att Göran Persson i stället reagerade när han fick se vilka som berömmar honom. Det gör landets borgerliga ledarskribenter. Och främst bland dem alla står vår lokale opinionsbildare, red. Ohlsson på Sydsvenskan.

En studie i demagogi

För en studie i demagogi skulle jag vilja be alla att ur tidningshögarna plocka fram Per T:s text tisdagen den 28 oktober. Krönikan går till angrepp mot Gudrun Schyman (v), men när

Från finskt till italienskt

Röda Kapellet ska framträda på Finlands nationaldag den 6 december. Engagemang är ett utflöde av Kulturturnatsprogrammet "Tango Finlandia" då orkestern gästades av tonsättare Kaj Chydenius och poeten Lars Huldén. En låt av de båda som inte framfördes då men som kommer nu är "Ollas Viktor", om utvandringen av arbetskraft från den finska glesbygden till bl.a. Sverige.

Men annars har Röda Kapellet växlat om till italienskt. Det blir en Italiifest den 14 december (en fredag, alla välkomna) och då vädras gamla italienska låtar på repertoaren samtidigt som ett par nya kommer till. Dit hör en sats av en nonett av Nino Rota som orkesterns dirigent Joakim Casagrande har arrangerat.

Nino Rota är mest känd för sin musik till filmer av Fellini, och Röda Kapellet ska spela ur både "Amarcord" och "Åtta och en halv". Men han är också upphovsman till en tämligen sliskt kärlekstema ur "La strada". Inför detta fanns det en viss tvekan i orkestern, men det kommer nog ändå att framföras den 14.12.

Röda Kapellet är inne på 27:e år och övar i princip varje söndagkväll. Där finns fortfarande aktuella exempel på att personer i mogen ålder kan lära sig att spela ett blåsinstrument och därmed lägga en ny dimension till sitt liv. Därmed sagt att fler kan och bör göra det. Kontakta t.ex. Sten Henriksson tel. 144457 eller Elisabeth Iregren, tel. 2115069.

långt därutöver, det är vänstern i vid mening som är måltavla. T.ex. får Maj Britt Theorin och Ingrid Segelström också en släng av slevan för att de är kritiska till "statsminister Göran Perssons rakryggade hållning".

Vad Ohlssons argumentation går ut på är att politiker som är för jämställdhet mellan könen inte ska ha några invändningar mot bombningarna i Afghanistan. Talibanerna har nämligen en förtryckande kvinno-syn, kvinnorna tvingas bära burqa, får inte skratta eller bära smycken.

Ohlssons omdöme är klart. Lägg i förbifarten gärna märke till hans bedömning av dessa kvinnliga politiker – de stoltserar med sin jämställdhetspolitik: "Vad vi bevitnar är hur delar av vänstern närmar sig en ideologisk och moralisk nollpunkt: Personer som i andra sammanhang stoltserar med sina insatser för rättvisa och jämställdhet kan inte ställa upp i kampen mot den terroristledare, Usama bin Ladin, som vill döda så många 'otrogna' som möjligt och mot en regim, talibanerna, som utsätter kvinnor för ett medeltida förtryck."

Bomba kvinnoförtrycket

Ohlsson menar alltså att kvinnoförtrycket i Afghanistan motiverar bombningar – om man är emot kvinnoförtryck ska man stödja bombningarna.

Då uppstår bara frågan om hur någon kan tveka att följa Ohlssons linje att bomba bort kvinnoförtrycket. Han ställer frågan själv och han vet förstås också besked: "Hur kunde det bli så gale? Förklaringen är lika enkel som tragisk: Där USA-hatet går in går vettet ut."

Där lämnar vi Per T. för denna gång medan han bombar skiten ur kvinno-förtrycket.

Lucifer

Ola Billgren

I Staffan Jacobssons roman *Dialog om frihet*, omnämnd härintill, talas om hur bildkonstnären Ola Tillgren sitter på Aten och spelar schack.

Nu är romanfigurens förebild Ola Billgren död. I minnesrunorna påminns om hans stora "röda period" på 80-talet med de (nästan) enfärgade dukarna. Men det förtjänar påminnas om en tidigare röd episod hos Ola Billgren, den affisch som han var med och gjorde åt vänsterns Bokcafé inför dess start 1970, där Karl Marx himself skytmade i den röda interiören. Finns det något exemplar kvar av affischen? Inte lär det vara billigt i så fall.

En annan bemärkt person i den stora konstvärlden, Sune Nordgren, ritade f.ö. då vpk Lunds vinjett med de knutna nävarna över stadsporten!

Läst om Lund

I förra veckans krönika klagade sign. Lucifer, med rätta, över att det numera inte finns någon lokal dagstidning i Lund. Däremot kan man konstatera att det skrivs i Lund om Lund – böcker, artiklar, uppsatser – och det minst lika mycket som förr i tiden.

Tag t.ex. boken om Fredrik Theodor Berg, han var en av de många som bodde i Lund under ett par studieår. Han levde 1806–1887, berättelsen om honom har den lockande undertiteln "barnläkaren som lämnade barnen, räknade fåren och retade herdarna".

En klassresa

Berg kom från Göteborg, hans familj kom på obestånd när fadern dog, men han lyckades ta sig genom gymnasiet med understöd av släkt och vänner. Under göteborgstiden delade han inackorderingsrum med en J.W. Blomdahl, som senare mördade en annan student i Lund och sedermera blev dömd och avrättad för detta. (K. Arne Blom har skrivit en bok om dessa händelser: *En skandal i Lund*). Berg tog sig sedermera till Lund, där han läste medicin 1827–1832. Därefter blev han anställd vid Garnisons-sjukhuset i Stockholm, senare stridbar chef för Allmänna barnhuset, medicinalråd och kom slutligen att intressera sig för medicinsk statistik. Det var huvudsakligen hans verk att det gamla Tabellverket förvandlades till Statistiska Centralbyrån. En vacker karriär.

En isolerad bondby

Men det ur lundahorisont intressanta är att han vid 1859 resp. 1880 skrev två självbiografier.

I dem finns skildringar av den akademiska bondbyn från en som verkligen var där. Han skriver "studentlivet var rått, utan tillgång till förädlade nöjen, men också utan alla frestelser till lyx. Levnadssättet var billigt och tarvligt". På den tiden fanns Lundagårds murar kvar. Där kunde man under vintern "med någorlunda bevarade skodon taga rörelse, men alltför inskränkt, varför vandandet i smuts till Højebro ofta företogs".

De flesta studenterna hade aldrig varit i Malmö. Köpenhamn låg mycket långt bort. Resan dit var besvärlig och måste göras i små öppna segelbåtar. Mot denna isolerade omgivning upplevdes Oelenschlägers plötsliga uppdykande i Lund som en oerhört exotisk händelse. 1829 års magisterpromotion, där Tegnér lagerkransade sin danske kollega, blev startskottet för studentskandinavismen i Lund. Inspirerade av en köpenhamnsresa togs initiativ till att bilda Akademiska Föreningen och skaffa studenterna en gemensamhetslokal som komplement till de torftiga boendeförhållandena. Berg var med och berättar om allt detta i sina biografier.

Berg studerade för flera namnkunniga professorer – Agardh och Florman är väl de mest kända och dem berömmar han. Men undervisningens torftighet skiner igenom hans berättelse. T.ex. när han fått ett litet studielån och "ej kunde motstå frestelsen att bekosta mig en liten kemisk attiralj för att kunna driva detta mitt älsklingsstudium, till vilket Akademiens labororium ej lämnade oss ringaste biträde".

Biomedicinskt Centrum

Nuförtiden har den medicinska forskningen mer pengar, mycket mer.

Vi har nu i Lund ett Biomedicinskt centrum (BMC), bekostat av staten och Wallenbergstiftelsen och beläget uppe i Norra lasarettområdet med huvudentré från Sölvegatan. Sympatiskt nog har man tagit några skärvar ur den stora pengapåsen för en liten skrift om BMC, *BMC:s rötter*.

Skriften innehåller några sidor om Medicinska fakultetens historia och något om de enskilda institutionernas historia, nämligen de institutioner som nu samlats i BMC. Bokens tyngdpunkt ligger emellertid på samlingen av forskarporträtt – föregångarna, legenderna. Det är främst, inte förvånande, en manlig historia. Av de 70-80 personer som nämns eller biografieras mera utförligt hittade jag endast två kvinnor. Men annars är det en intressant kavalkad: anatomen Hjortsjö (känd för sin sentida obduktion av Erik XIV. Jo, det var ärtsoppan han dog av), den excentriske men geniale Hillarp, Widmark – blodprovets fader, den praktiske fysiologen Blix, som även uppfann duschkranar osv.

Skriftens målgrupp är uppenbarligen inte en bred allmänhet, biografierna fokuserar på det vetenskapliga arbetet med därmed vidhängande, hårdtuggad vokabulär. Synd också att bokens fotografier är rätt dåligt reproducerade och saknar årtal.

Seminarier

Men – hur kan man redogöra för tillkomsten av BMC utan att med ett ord beröra striden kring Gamla seminariet, barnsjukhuset, BMC och kvinnomedicinskt centrum? Visserligen berördes BMC endast indirekt, eftersom det ligger på tomten intill. Men, såvitt jag minns yttrade t.ex. Landstinget vid något tillfälle att om man inte fick riva Seminariet, så kanske det inte blev något nytt barnsjukhus och att BMC i så fall måste byggas i en annan kommun. Universitetet och Landstinget använde helt enkelt BMC som utpressningsobjekt i striderna kring byggeplanen.

Vanliga lundabor

Det är inte så vanligt att det kommer ut något om "vanliga lundabor".

Värmländsk turbulens

Två av VB:s avlägsna prenumeranter finns i Karlstad, Aase Bang och Bengt Nordstrand, utflyttade från Lund i början av 1970-talet. När vi läste i en rikstidning om oroligheter i den värmländska politiken ringde vi upp och intervjuade. Konfliktfrågorna saknar ju inte paralleller på närmre håll.

Bengt var fram till förra torsdagen kommunalråd på halvtid i Karlstad. Till våren återgår han helt till sin lärartjänst.

Personlighetens roll i historien

Som i många andra kommuner formades en rödgrön s+mp+v-koalition i Karlstad efter det senaste valet. Den har haft sina problem: socialdemokraterna gick samman med moderaterna i ett impopulärt beslut om politikerarvoden, och en vänsterpartist hoppade av och blev vilde. På sistone hade koalitionspartierna, här som på andra håll, olika åsikter om maxtaxan inom barnomsorgen, som ju försvagar kommunernas ekonomi. Vänsterpartiet,

Men ibland händer det. Släktforskarna Kerstin och Lars-Göran Olsson har berättat sin mormor och morfar på ett litet ovanligt sätt.

Hans Olsson var dräng och Cecilia var piga, de gifte sig i Lund 1890. Det litet ovanliga med dem var att de bytte bostad så ofta, tidvis varje år. Författarna har med hjälp av mantalslängder och annat följt paret på deras väg genom Lund. Husen, eller åtminstone adresserna, finns oftast kvar. I den lilla uppsatsen kombineras dokumentationen av byggnaderna med information om parets aktuella livssituation – arbete, antal barn osv. Det hela är oprentiöst och sympatiskt. Och för en gångs skull får man en glimt av ett alldeles vanligt Lund.

Ny roman om 68

Det har förresten kommit ut en roman om 68 i höst. "Dialog om frihet" heter den och är skriven av en som var med, nämligen Staffan Jacobsson, idag väl mest känd som ivrig försvarare av graffiti. Men till den romanen finns det anledning för Veckobladet att återkomma i en separat recension.

BMC:s rötter. Red. Håkan Westling. Lund 2001.

Jacobsson, Staffan, *Dialog om frihet*. Malmö/Lund 2001.

Olsson, Kerstin & Lars-Göran, "Cecilia och Hans Olsson: för sin tid helt vanliga lundabor." Stencil. Lund 1998.

Randers, Britta & Berg, Nils O., *Fredrik Theodor Berg 1806–1887*. Stockholm 2001.

som också i Karlstad värnar om den kommunala budgeten, ville skjuta ett år på införandet.

Men vad som hände nu i oktober är att tre av de fyra miljöpartisterna i kommunfullmäktige hoppade av och bildade "Karlstadspartiet". Citattecken motiveras av att det inte (ännu) finns någon partiorganisation bakom de tre. Det har dock inte hindrat borgarna att sluta avhopparna till sitt bröst och belöna deras ledare med ordförändringen i en nämnd. Nu styr alltså borgarna, med moderaterna som obestridda ledare. Varför avhoppet?

– Det anfördes några sakfrågor, bland annat om en ny terminal för kollektivtrafiken, berättar Bengt. Men egentligen bottenade det nog i att de tre, och särskilt ledaren Jörgen Lenz, är utpräglade individualister med personliga ambitioner. Mp har genom sin karaktär lätt att dra till sej sådana.

Han säger att det nu blir lättare att profilera vänsterpartiets politik inför valet. Men samtidigt blir det svårt att få ihop en ny rödgrön koalition, eftersom miljöpartiet i Karlstad har blivit så försvagat och har dåliga utsikter.

Glesbygd vs. tätbygd

Sjukhusfrågorna har vållat strid på många håll. I Skåne minns vi stormarna kring lasarettet i Simrishamn där vänsterpartiet helhjärtat sköt upp i den lokalpopulistiska kampanjen. I avfolkningslänet Värmland, där den rödgröna landstingsmajoriteten brotts med en mycket svår ekonomi, har reaktionerna varit mycket starka i Säffle och Kristinehamn sedan det beslöts att akutvårdn skulle avvecklas, trots att båda orterna har nära till sjukhus på andra sidan en länsgräns.

Men internt för vänsterpartiet lär Torsby, uppe i länets norra del, ha vållat störst bekymmer. Det sjukhuset ska visserligen få behålla det mesta av akutvården men BB läggs ner.

– Just det var kanske onödigt eftersom bara 3 miljoner om året sparades, menar Aase.

Men det har varit mycket svårt att rekrytera läkare till den lilla orten uppe i storskogen. En norsk läkare blev chef, gjorde sej populär bland personalen och patienter och ordnade ett slags nytändning. Men det kostade: vikarierande läkare kunde få 15 000 kr i veckan. Sen ville norrmannen driva sjukhuset på intraprenad men begärde 7 miljoner mer än vad landstingsmajoriteten ansåg sej kunna betala.

– Vänsterpartiet i Torsby, med poeten Bengt Berg som uppmärksammat talesman, vägrar att inse realiteterna, säger Aase. Det finns helt enkelt inte pengar.

Vi lär få se mer av sådana konflikter när den fortsatta avfolkningen av glesbygden kombineras med lågkonjunktur och försvagad offentlig ekonomi. Problem som drabbar även v.

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Vänsterpartiet och handikappfrågorna

I VB nr 31 hävdar Nilla Bolding att det är symptomatiskt att v inte finns med som deltagare i en handikapppolitisk debatt. Jag kan i och för sig hålla med om att det är symptomatiskt. Inte på så sätt att v, som Bolding menar, är ointresserat av handikapppolitik. Utan det är ett symptom på lundaorganisationens svaga ekonomi och bristande administrativa resurser. När ombudsmannen är sjuk har styrelsen inte råd att sätta in en vikarie, på grund av att organisationen valt att skänka en stor summa pengar till det redan välbärgade partidistriktet. Med inbjudan till den handikappdebatt som Bolding nämner var det helt enkelt så att den, tillsammans med annan post, blev liggande öppnad på partiexpeditionen. Först efter det att debattdatum hade passerat öppnades posten.

Ungefär samma sak hände förra året med en inbjudan från HSO. Vänsterpartiet fick debattinbjudan för sent. Vi skrev då till HSO och bad dem för säkerhets skull i fortsättningen skicka brev o.d. till undertecknad. Tyvärr har vi inte blivit bönhörda.

Bolding behöver inte känna sig oroad av att handikapporganisationerna inte ingick bland de exempel på föreningar som v borde föra dialog med. För det var just *exempel* det handlade om, ingen fullständig förteckning. I valförberedande gruppens lista över organisationer som vi gärna vill och ska försöka få träffa ingår självklart HSO.

Det är bra att Bolding lyfter fram handikappfrågorna. Visst behöver vi i Lund och inte minst i partidistriktet bli vassare i dessa frågor. Ett steg på vägen mot en mera skarpt profil hopas jag det kommande kommunala handikappolitiska programmet ska bli. Valförberedande gruppen tar tack-samt emot anmälningar från alla som är intresserade av att medverka till att formulera detta program. Sammanställande för denna programgrupp är Nita Lorimer, tel 046-211 1895 eller e-post Nita.Lorimer@home.se.

Ulf Nymark

Valberedningen förslag till v-kongressombud: Mest gammal- och nytraditionalister

Preludierna till vänsterpartiets kongress nu i vinter har som massmedierna berättat varit något dissonanta i Göteborg. Majoriteten av distriktsstyrelsen har avgått och förra ordföranden lämnade även partiet nyss. Det hela har utmålats som en köns- och generationsstrid men viktigast är nog den politiska dimensionen. Ett gäng unga nytraditionalister förlorade den demokratiska omröstningen om kongressombud och hoppade då av under tal om könsförtryck. Dåliga förlorare men smarta mediefixare.

I det skånska partidistriktet är inte valet avgjort ännu; poströsterna ska avlämnas senast den 14 november. Men också här förekommer spänningar. Det har t.ex. väckt kritik att valberedningen och samlades och formulerade sitt förslag redan innan kandidatpresentationerna skulle vara inlämnade, vilket gjorde att alla dess ledamöter knappast har haft en ordentlig kunskap om kandidaterna som underlag för sitt avgörande. Vi är några som redan tidigare vet att valberedningens sammankallare David Sestrajcic inte har något särskilt välutvecklat sinne för organisationsdemokrati (heller). Från Lund har Anders Neergaard deltagit i valberedningens arbete.

Skåne är numera landets näst största v-distrikt och har fått 19 kongressombud. Av de 19 som valberedningen förslagit är 9 kvinnor, alltså drygt hälften. Numeriskt är Lund underrepresenterat med sina tre namn. De är:

1. Nita Lorimer, arbetslös arkitekt, kassör i lokalavdelningen och med några kommunala uppdrag. "Bra på att driva frågor och hittar ofta bra kompromisser", säger hon om sej själv i presentationen, och det kan intygas att hon är en drivande kraft som organisationen har mycket stor nytta av just nu.

2. Diana Mulinari, kvinnoforskare. Tämigen ny i partiet. Hon är kortfattad i sin självpresentation men uppfattas allmänt som tillhörig det traditionalistiska läget – åtminstone om man får döma av hennes ställningstagande i den den klart skiljande ordförande frågan på den förra årskonferensen i distriktet.

3. Martin Wolgast, student. Bland sina meriter uppger han att han går på medlemsmöten. Är också ordförande i ungdomsförbundets distrikt. Torde

ha allmänt sammanfallande åsikter med Mulinari.

Det finns fler kandidater från Lund. Monica Blomqvist som trots sin låga ålder (23) redan har två kongresser bakom sej. Hennes manipulationer på kongressen 98 gjorde åtskilliga skeptiska till henne. Universitetslektorn Göran Fries är som bekant mångårig ordförande för vänsterpartiet i Lund, fullmäktigt m.m. I kommunfullmäktige sitter också Mari Jyrinki Fransson, kurator, författare till dagens (sympatiska) VB-ledare. Distriktsläkaren Saima Jönsson-Fahoum har flera uppdrag i regionpolitiken och sitter i Polisstyrelsen för Skåne samt "spelar bastrumma i demonstrationer". Anders Neergaard är sociolog och brett aktiv i Lund. Gunnar Stensson är mångårig lärare, nu i ABF, välkänd för VB:s läsare, värtalig och välformulerad vilket framgår av hans långa presentation.

Ser vi till kandidaterna utanför Malmö får man delvis instämma i valberedningens deklARATION (i medlemsbulletinen) att deras förslag har en god spridning efter många dimensioner – geografi, yrken, ålder, erfarenhet etc., men ser man till kända ställningstaganden i de symbol- och realfrågor som brukar skilja den linje Gudrun Schyman representerar från diverse gammal- och nytraditionalister, finner man en tydlig övervikt för de senare.

För att bli vald till kongressen måste man ha minst hälften av de avgivna rösterna. Uppfylls inte det kravet blir det ett nytt val mellan kandidaterna kring strecket. Det är inte osannolikt med en sådan andra valomgång.

Att vänsterpartiet nu har kongressvartannat år har avdramatiserat kongresserna något, jämfört med t.ex. socialdemokraternas just nu pågående kongress. Tradition på svenska partikongresser är (lyckligtvis) att ombuden inte följer partiledningen i varje fråga – vi såg det senast när folkpartiet kongressade i Lund, men ledningar brukar hitta metoder att lindra besvärande kongressbeslut.

Spridning i all ära: en kategori som blir starkt överrepresenterad på v-kongressen är kvinnor +48 från Österlens glesbygd: Gudrun Schyman, partistyrrelseledamoten Britta Berg och (kan-ske) ombudet Gun Hammar.

Gunnar Sandin

Aktuella virtualier från Virthusboden

Läs om *En kväll med Noam Chomsky* från den 18/10 (20 s.) där han föreläser om *The New War Against Terror* & bl.a. definierar begreppet terrorism (s. 20) enligt officiella källor i USA.

Nätstället heter <http://www.zmag.org/GlobalWatch/chomskymit.htm> 'Päras' (Per T. Ohlssons) art finns även i Amerika, läs ex.vis *The Sick Mind of Noam Chomsky* under <http://www.frontpagemag.com/columnists/horowitz/2001/dh09-26-01p.htm>

Haha ...

Sparx

Det kan i sammanhanget nämnas att Chomskys bok *Skurstater* nyss har kommit ut på Ordfronts förlag. De exempel den ger på USA:s politik i tredje världen har fått ny aktualitet.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK
Måndag 12.11 kl. 18.00 (obs!): Barn- & skolnämnd Norr, Byggnadsnämnden, Tekniska nämnden.

VÄNSTERPARTIET
Medlemsmöte 12.1, se särskild notis, s. 1.

RÖDA KAPELLET
Sö. 11.11 kl. 18.45 rep. med Joakim. Fortsatt italienskt. Boka spel för Finland 6.12 och italiensk fest 14.12.

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av Sten Henriksson & Gunnar Sandin

Redaktör för nästa nr Robert Nilsson

Manus sänds per post till Veckobladet, Svartbrödersg. 3, 223 50 Lund. Månd. senast 18.00 Manus mottages som e-mail: vp@lund.mail.telia.com e. 3,5" diskett. Obs! RTF-format. Varsla längre manus.

Tel./mail till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
rune.liljekvist@telia.com
Robert Nilsson 0702/27 41 78
robert.nilsson.031@student.lu.se
Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning eller prenumerationsärende ring: Cecilia på expen: 046-13 82 13 Årexpens obemannad lämna meddelande till telefonsvararen.

Röda Kapellets hemsida:
<http://stop.at/RodaKapellet>